

V Ogólnopolska Olimpiada Pedagogiczna

EDUKACJA – WYCHOWANIE – POMOC

Informator dla Uczestników

Poznań 2021

ul. A. Szamarzewskiego 89, 60-568 Poznań
NIP 777 00 06 350, REGON 000001293
tel. +48 61 829 23 31, fax +48 61 829 21 11
wse@amu.edu.pl

SPIS TREŚCI:

INFORMACJE WSTĘPNE	3
PRZEBIEG OLIMPIADY PEDAGOGICZNEJ.....	5
ZAWODY PIERWSZEGO STOPNIA (ETAP SZKOLNY).....	6
Informacje ogólne.....	6
Literatura	7
ZAWODY DRUGIEGO STOPNIA.....	8
Informacje ogólne.....	8
Studium indywidualnego przypadku	9
Zarys prawidłowości rozwoju człowieka w ciągu życia, wybranych zagrożeń i możliwości wsparcia.....	12
Zagadnienia	18
Kryteria oceny studium przypadku.....	22
ZAWODY TRZECIEGO STOPNIA (FINAL).....	23
Informacje ogólne.....	23
Materiały uzupełniające do rozmowy.....	24
Kryteria oceny wypowiedzi ustnej	25

INFORMACJE WSTĘPNE

Ogólnopolska Olimpiada Pedagogiczna EDUKACJA – WYCHOWANIE – POMOC ma na celu propagowanie wśród młodzieży aktualnej wiedzy z zakresu pedagogiki oraz zachęcanie do podejmowania działań pomocowych na rzecz osób z ich najbliższego otoczenia. Zależy nam na tym, aby młodzi ludzie dostrzegli, że praca pedagoga jest pracą z drugim człowiekiem w różnym wieku, w różnym momencie drogi życiowej. Jest pracą z indywidualnym człowiekiem. Pragniemy, by dostrzegli, że każdy człowiek jest inny, niepowtarzalny a przez to wyjątkowy. Chcemy zainspirować do refleksji nad tym: Czego potrzebują inni ludzie by godnie żyć, by się rozwijać zgodnie z ich potencjałem? W czym możemy im pomóc? Jak możemy ich wspierać w pokonywaniu różnych życiowych trudności? Na ile możemy zmienić ich życie?

Olimpiada ma charakter zawodów realizowanych w trzech etapach opisanych szczegółowo w jej regulaminie.

Dotychczasowe cztery edycje Olimpiady Pedagogicznej odnosiły się do koncepcji i działalności wybitnych polskich pedagogów oraz uczonych, m.in. Heleny Radlińskiej, Zygmunta Baumana, Janusza Korczaka, Aleksandra Kamińskiego, Ireny Wojnar, Józefa Tischnera, Marii Łopatkowej czy Romana Ingardena.

Pragniemy, by V Olimpiada Pedagogiczna oscylowała wokół tematu: **Współczesna młodzież wobec zmieniającej się rzeczywistości.**

Zachęcamy, aby młodzi ludzie:

→ zapoznali się z założeniami teoretycznymi pedagogiki ogólnej i społecznej, podstawowymi pojęciami i zagadnieniami w pedagogice (między innymi: edukacja, uczenie się, kompetencje, kwalifikacje, systemy edukacyjne), (patrz: zawody pierwszego stopnia – test wiedzy),

→ podjęli próbę analizy indywidualnego przypadku, rozwijając jeden z zaproponowanych tematów (patrz: zawody drugiego stopnia – zagadnienia). Analiza indywidualnego przypadku ma prowadzić do zrozumienia i wyjaśnienia sytuacji,

→ zaprezentowali swoje przemyślenia dotyczące zagadnień z zakresu doskonalenia wybranych kompetencji pedagogicznych i wyjaśnili je w kontekście aktualnej wiedzy pedagogicznej (patrz: zawody trzeciego stopnia – materiały uzupełniające do rozmowy, literatura).

Organizator Olimpiady Pedagogicznej

Publiczne Salezjańskie Liceum Ogólnokształcące w Poznaniu im. bł. Piątki Poznańskiej

os. Bohaterów II Wojny Światowej 29, 61-387 Poznań

tel. 61 875-62-30, fax. 61 875-62-40

e-mail: szkola-poznan@salezjanie.pl

www.szkola-poznan.salezjanie.pl

Komitet Naukowy Olimpiady Pedagogicznej

Przewodnicząca: **prof. UAM dr hab. Kinga Kuszak,**

prodziekan WSE ds. studenckich i organizacji kształcenia

Wiceprzewodnicząca: **dr hab. Agnieszka Iwanicka**

Członek: **dr Grażyna Barabasz**

Członek: **dr Marta Kędra**

Członek: **dr Monika Christoph**

Sekretarz: **dr Anna Mazurowska**

e-mail: oliped@amu.edu.pl

www.oliped.home.amu.edu.pl

PRZEBIEG OLIMPIADY PEDAGOGICZNEJ

ZAWODY I STOPNIA (ETAP SZKOLNY)

- Zadanie: test wiedzy
- Odbywają się na terenie szkoły
- Czas trwania: 45 minut

ZAWODY II STOPNIA

- Zadanie: przygotowanie pracy dot. indywidualnego przypadku

ZAWODY III STOPNIA (FINAL)

- Zadanie: rozmowa ze specjalistami na temat przygotowanego na II etapie Olimpiady studium przypadku
- Miejsce: Poznań

ZAWODY PIERWSZEGO STOPNIA (ETAP SZKOLNY)

Informacje ogólne

- Odbývają się na terenie szkoły;
- Dyrektor szkoły spośród nauczycieli powołuje 2-osobową Komisj Szkolną, wskazuje przewodniczącego Komisji oraz zapoznaje Komisj z jej zadaniami;
- uczestnicy przygotowują się do napisania testu wiedzy pedagogicznej, w oparciu o wskazaną w Informatorze literatur;
- zawody rozpoczynają się we wszystkich szkołach, które zgłosiły swój udział - tego samego dnia i o wyznaczonej godzinie; trwają 45 minut;
- uczestnicy powinni posiada przy sobie dowód tożsamości (legitymacj szkolną, dowód osobisty lub paszport) oraz zgodę na udział w zawodach (załacznik nr 2 do Regulaminu);
- Komisja Szkolna przeprowadza we wskazanym dniu eliminacje I stopnia: zapoznaje uczestników z informacj dotyczącą napisania testu wiedzy pedagogicznej, nadzoruje pisanie prac a po ich napisaniu, pakuje w kopert i odsyla na adres Organizatora wraz ze zgod na udział w Olimpiadzie (załacznik nr 2) oraz kserokopi protokołu (załacznik nr 3 do Regulaminu);
- w czasie eliminacji szkolnych niedozwolone jest korzystanie z pomocy naukowych oraz urządzeń komunikacyjnych;
- Komisja Szkolna gromadzi dokumentacj zawodów I stopnia, na którą składają się: powołanie członków Komisji Szkolnej, lista zgłoszonych uczniów, protokoł przebiegu zawodów I stopnia, korespondencj dotyczącą organizacji zawodów.

ZAWODY PIERWSZEGO STOPNIA (ETAP SZKOLNY – TEST WIEDZY)

Literatura obowiązkowa

1. Aronson E. (2011), *Przypadek to nie wszystko. Moje życie psychologa społecznego*, Kielce, rozdziały: *Szkoła nauki*, s. 41-65; *Narodziny psychologa społecznego*, s. 93-121.
2. Boroń A., Czech-Włodarczyk C., Hildebrand-Wypych D., Johnsson E., Misiorna E., Mańkowska A. (2020), *Wybrane modele edukacji dziecka* [w:] H. Krauze-Sikorska, M. Klichowski (red.), *Pedagogika dziecka. Podręcznik akademicki*, Poznań, s. 13-40.
3. Dudzikowa M. (2010), *Pomyśl siebie. Mini eseje dla wychowawcy klasy*, Gdańsk, rozdziały: *Zmiana? Zaczynamy od siebie*, s. 285-300; *Autokreacja w kontekście pytań o siebie, o innych ludzi, o świat*, s. 315-328.
4. Harari Y.N. (2018), *21 lekcji na XXI wiek*, rozdział 19 – Edukacja, Kraków, s. 331-342, dostęp - audiobook: <https://www.youtube.com/watch?v=xnACrkTWYM8>
5. Hatałska N., Trapp A. (2021), *Przyszłość edukacji. Scenariusze 2046*, Infuture Hatałska Foresight Institute, Gdańsk-Poznań, dostęp: <https://infuture.institute/raporty/przyszlosc-edukacji/>
6. Hejnicka-Bezwińska T. (2008), *Pedagogika ogólna*, Wydawnictwa Akademickie i Profesjonalne, rozdziały: *Miejsce edukacji w kontekście przemian cywilizacyjnych przelomu wieku*, s. 169-209; „*Uczenie się*” jako centralna kategoria pojęciowa współczesnej praktyki edukacyjnej, Warszawa, s. 125-165.
7. Korczak J. (2012), *Prawo dziecka do szacunku*, Warszawa, dostęp: http://brpd.gov.pl/sites/default/files/prawo_dziecka_do_szacunku.pdf
8. Koźmińska I., Olszewska E. (2016), *Wychowanie przez czytanie*, Warszawa 2016, Wydawnictwo: Świat Książki, rozdziały: *Czy czytanie jest nam dzisiaj potrzebne*, s. 23-28; *Niezwykła moc zwykłego czytania*, Warszawa, s. 47-67, dostęp: <https://docplayer.pl/10587309-Wychowanie-przez-czytanie.html>
9. Kwiatkowski S.M. (2018) (red.), *Kompetencje przyszłości*, Warszawa, rozdział: S.M. Kwiatkowski, *Kompetencje przyszłości*, dostęp: <https://depot.ceon.pl/bitstream/handle/123456789/18342/3-kwiatkowski-kompetencjeprzyszlosci.pdf?sequence=1>
10. Kwieciński Z., Śliwerski B. (2019), *Pedagogika. Podręcznik akademicki*, Wyd. PWN, rozdziały: 15. *Pedagogika społeczna*, s. 331-346 ; 17. *Kultura popularna jako czynnik socjalizacji*, dostęp: https://www.academia.edu/33641461/Melosik_Kultura_popularna_jako_czynnik_socjalizacji

ZAWODY DRUGIEGO STOPNIA

Informacje ogólne

- Eliminacje II stopnia polegają na przygotowaniu pracy dotyczącej indywidualnego przypadku na jeden z wybranych tematów spośród zaproponowanych przez Komitet Naukowy;
- praca może mieć formę: wypracowania, prezentacji multimedialnej lub filmu;
- zakwalifikowani do II etapu uczestnicy przygotowują studium przypadku, opisując wybrany problem związany z aktualnymi zagadnieniami V Olimpiady Pedagogicznej.

Istotnym elementem pracy jest odwołanie się do praktycznych rozwiązań poprzez wskazanie/zaproponowanie możliwych strategii pomocy i oszacowanie możliwych efektów proponowanych oddziaływań.

- Prace należy dosłać na Adres Organizatora, wraz z Kartą Zgłoszenia (załącznik nr 4 do Regulaminu);
- prace uczestników, będące plagiatem zostaną zdyskwalifikowane i nie będą podlegały sprawdzeniu;
- Komitet Naukowy Olimpiady w terminie 21 dni od ostatecznego terminu nadesłania prac zapozna się z pracami uczestników II etapu, które oceni zgodnie z kryteriami podanymi w Informatorze, a następnie wyłoni finalistów, sporządzając protokół II etapu zawodów;
- uczestnicy, którzy przeszli do finału zostaną poinformowani o tym fakcie przez Organizatora za pomocą poczty tradycyjnej, ze wskazaniem terminu oraz miejsca zawodów na etapie centralnym.

ZAWODY DRUGIEGO STOPNIA

Studium indywidualnego przypadku

Studium indywidualnego przypadku -

polega na szczegółowym opisie i analizie pojedynczej osoby, grupy, zdarzenia, czy zjawiska zazwyczaj w drodze wdrożenia określonej procedury badawczej.

Jest metodą badawczą, która umożliwia poznanie określonych, indywidualnych przypadków. Celem metody jest poszerzanie wiedzy związanej z daną dziedziną nauki (w tym przypadku pedagogiki). Jest metodą cenną z tego względu, że podczas badań grupowych rzadko analizuje się jednostkowe przypadki.

Studium indywidualnego przypadku umożliwia dokładne poznanie analizowanego zjawiska. Aby studium indywidualnego przypadku dostarczyło wnikliwej wiedzy na temat analizowanego zjawiska, można wykorzystać wiele technik badawczych np. wywiad, obserwację, testy projekcyjne, analizę źródeł (dokumentów) i inne.

Studium przypadku wykorzystywane jest więc w celu jak najlepszego zobrazowania wybranego przypadku, zjawiska, działania. Istotną kategorią poznania jest jakość.

Analiza przypadku służy celom diagnostycznym, jednakże może służyć także celom edukacyjnym. Dogłębna analiza pozwala na przykład na przeanalizowanie popełnionych przez daną osobę błędów. Pozwala także na logiczne sformułowanie wniosków i zaproponowanie postulatów.

Studium przypadku służy zatem do:

- opisu nietypowych zjawisk, zdarzeń, ludzi, procesów,
- obszernej analizy badanego zjawiska,
- lepszego zrozumienia zachodzącego procesu.

Forma studium indywidualnego przypadku obejmuje:

1. IDENTYFIKACJA PROBLEMU:

- Nazwij krótko zjawisko (problem), którym się zająłeś;
- Podaj podstawowe informacje na temat osoby, grupy, zdarzenia, zjawiska, którego dotyczy analiza;
- Wymień najbardziej istotne wskaźniki istniejącego problemu;
- Uzasadnij, dlaczego zwróciłeś uwagę na to zjawisko.

2. GENEZA I DYNAMIKA ZJAWISKA

- Opisz historię powstania zjawiska (problemu) powołując się na dane z:
  - obserwacji,
  - wywiadu,
  - analizy dokumentów,
  - informacji od osób trzecich,
  - innych źródeł;
- Przedstaw wnioski dotyczące powstania problemu;
- Opisz rozwój zjawiska (problemu) w czasie:
  - kiedy się zaczęło,
  - jak długo trwa,
  - jak przebiegało, zmieniało się (nasilenie, osłabienie).

3. ZNACZENIE PROBLEMU

- Odwołując się do wybranej teorii (ewentualnie także do własnych doświadczeń) opisz znaczenie jakie ma dane zjawisko (problem).

4. PROGNOZA

- Przedstaw na podstawie własnych doświadczeń i literatury, przewidywania co do skuteczności swoich oddziaływań.
- Prognoza negatywna – spodziewany stan w przypadku zaniechania oddziaływań;
- Prognoza pozytywna – stan, którego spodziewasz się po wdrożeniu oddziaływań.

5. PROPOZYCJE ROZWIĄZANIA

- Sformułuj cele;
- Przedstaw zadania, jakie sobie postawiłeś:
  - zadania naprawcze (terapeutyczne, korekcyjne);
  - zadania profilaktyczne (zapobiegawcze);
- Przedstaw plan oddziaływań (kto? co? kiedy? jak?);

Studium indywidualnego przypadku może kończyć się na tym etapie, jeśli pełni rolę jedynie diagnostyczną.

Jeśli ma służyć poprawie sytuacji, należy opisać poniższe etapy.

6. WDRAŻANIE ODDZIAŁYWAŃ

- Opisz ramowo przebieg stosowanych oddziaływań i ich skutki;
- Przedstaw bardziej szczegółowo przykład, ilustrujący wybrane oddziaływania.

7. EFEKTY ODDZIAŁYWAŃ

- Przedstaw zamierzone i niezamierzone skutki oddziaływań;
- Porównaj prognozę pozytywną z uzyskanymi efektami.

ZAWODY DRUGIEGO STOPNIA

Zarys prawidłowości rozwoju człowieka w ciągu życia, wybranych zagrożeń i możliwości wsparcia

Wczesne dzieciństwo¹ (0-3 roku życia)

Potrzeby rozwojowe i warunki ich zaspokojenia	Cechy i osiągnięcia rozwojowe	Zagrożenia ²	Kto może wspierać rozwój?
<ul style="list-style-type: none"> potrzeby fizjologiczne np. potrzeba pokarmowa, potrzeba snu, optymalnej temperatury, wypoczynku, itp. potrzeba bezpieczeństwa potrzeba kontaktu emocjonalnego i społecznego (bliskości), miłości, znaczenia potrzeby poznawcze np. poznawanie przedmiotów, osób, zapamiętywanie ich nazw, manipulowanie przedmiotami np. w celu „zrozumienia” możliwości ich zastosowania <p>Wszystkie potrzeby małego dziecka zaspakajane są przez opiekunów. Opiekunowie muszą więc być „wrażliwymi” na sygnały i komunikaty wysyłane przez dziecko, by umieć adekwatnie reagować na jego potrzeby. Dziecko, które zdolne jest do pokonywania przestrzeni i manipulowania przedmiotami może samodzielnie zaspokoić swoje potrzeby poznawcze. Dziecko, które komunikuje się z otoczeniem może podejmować próby zaspokojenia swoich potrzeb emocjonalnych i społecznych – inicjować kontakt z opiekunami.</p>	<ul style="list-style-type: none"> przywiązanie do opiekuna inteligencja sensoryczno-motoryczna stałość przedmiotu³ zróżnicowanie emocji pokonywanie przestrzeni (lokomocja) umiejętności manipulacyjne mowa i umiejętność komunikowania się z innymi ludźmi kontrolowanie czynności fizjologicznych i elementarny poziom umiejętności zaspokojenia własnych potrzeb	<ul style="list-style-type: none"> pozbawienie kontaktu z pierwszym opiekunem (np. matką) wywołuje trudności związane z rozwojem przywiązania brak stymulacji rozwoju ze strony otoczenia może skutkować zaburzeniami w rozwoju społecznym, rozwoju mowy i komunikacji niespójne postępowanie rodziców wobec dziecka, brak trwałej troski powodują, że dziecko nie zaspokaja potrzeby bezpieczeństwa	<ul style="list-style-type: none"> rodzice/opiekunowie opiekunowie w żłobku/kubie malucha opiekunowie w placówkach opieki zastępczej np. pogotowiu opiekuńczym, rodzinnym domu dziecka, domu dziecka, rodzinie zastępczej, itp. dziadkowie i dalsza rodzina rodzeństwo rówieśnicy specjaliści np. terapeuci, fizjoterapeuci, specjaliści od wczesnego wspomaganie dziecka wolontariusze

¹ W literaturze psychopedagogicznej wczesne dzieciństwo jest czasem dzielone na dwa podokresy: okres niemowlęcy trwający od 0-1 roku życia i okres poniemowlęcy trwający od 2-3 roku życia.

² W tej kolumnie prezentujemy przykładowe zagrożenia w poszczególnych etapach rozwoju.

³ Więcej na ten temat w opracowaniu: A. Birch, T. Malim, *Psychologia rozwojowa w zarysie. Od niemowlęctwa do dorosłości*, Wydawnictwo Naukowe PWN, Warszawa 1998, s. 42.

Średnie dzieciństwo – wiek przedszkolny (3-6/7 roku życia)

Potrzeby rozwojowe i warunki ich zaspokojenia	Cechy i osiągnięcia rozwojowe	Zagrożenia	Kto może wspierać rozwój?
<ul style="list-style-type: none"> potrzeby fizjologiczne potrzeba bezpieczeństwa potrzeby emocjonalne potrzeba akceptacji potrzeby społeczne potrzeba poznawcza przybiera formę ciekawości poznawczej przejawiającej się w formie podejmowanych przez dziecko działań i pytań kierowanych w stronę innych ludzi <p>Większość potrzeb zaspokajają opiekunowie ale też inne osoby z otoczenia dziecka. Niektóre potrzeby np. potrzeby poznawcze, emocjonalne, przynależności do grupy zaspokajają rówieśnicy. Potrzeba bezpieczeństwa jest zaspokajana przez dorosłych: rodziców i opiekunów w domu, nauczycieli w przedszkolu. Potrzeba akceptacji jest zaspokajana wówczas, gdy opiekunowie akceptują dziecko takie, jakie jest i jednoznacznie mu to komunikują. Dziecko potrafi zasygnalizować otoczeniu istnienie potrzeby np. mówi, że jest głodne, że się nudzi, że chce mu się spać. Dziecko w wieku przedszkolnym potrafi samo zaspokoić niektóre swoje potrzeby np. fizjologiczne.</p>	<ul style="list-style-type: none"> zabawa symboliczna i zabawa grupowa (tzw. zabawa uspołeczniona) egocentryzm i centracja⁴ identyfikacja z płcią podstawy rozwoju moralnego początki panowania dziecka nad reakcjami emocjonalnymi	<ul style="list-style-type: none"> brak jasnych i znanych dziecku zasad i reguł postępowania (dziecko nie wie co jest dobre a co złe, co wolno robić, a czego nie należy) pewne potrzeby dziecka są sztucznie kreowane przez media np. związane z kupowaniem reklamowanych zabawek, gier, itp.	<ul style="list-style-type: none"> rodzice/opiekunowie rodzeństwo dziadkowie dalsi krewni opiekunowie w placówkach opieki zastępczej np. pogotowiu opiekuńczym, rodzinnym domu dziecka, domu dziecka, rodzinie zastępczej, itp. nauczyciele w przedszkolu rówieśnicy inni dorośli (np. podczas zajęć dodatkowych) specjaliści np. logopeda, psycholog, pedagog wolontariusze

⁴ Więcej na ten temat w opracowaniu: A. Birch, T. Malim, *Psychologia rozwojowa w zarysie...*, dz. cyt., s. 43.

Późne dzieciństwo – młodszy wiek szkolny (6/7-10/12 roku życia)

Potrzeby rozwojowe i warunki ich zaspokojenia	Cechy i osiągnięcia rozwojowe	Zagrożenia	Kto może wspierać rozwój?
<ul style="list-style-type: none"> ▪ potrzeby fizjologiczne ▪ potrzeba bezpieczeństwa ▪ potrzeby emocjonalne i społeczne ▪ potrzeby poznawcze rozwijają się i są zaspokajane dzięki aktywności szkolnej i pozaszkolnej dziecka ▪ potrzeba akceptacji <p>Dziecko zaspokaja potrzeby fizjologiczne we własnym zakresie. Potrzeba bezpieczeństwa zaspokajana musi być przez dorosłych w domu, w szkole i poza jej terenem, gdyż dziecko nie potrafi jeszcze zatroszczyć się o swoje bezpieczeństwo. Potrzeby społeczne i emocjonalne dzieci zaczynają zaspokajać rówieśnicy, jednak kontakty z dorosłymi są ciągle bardzo ważne dla prawidłowego rozwoju emocjonalnego i społecznego. Potrzeba akceptacji zaspokajana jest w dużym stopniu przez rówieśników.</p>	<ul style="list-style-type: none"> ▪ rozwijanie umiejętności czytania, pisania, liczenia, logicznego zapamiętywania, itp. ▪ operacje konkretne ▪ rozwój dowolności procesów umysłowych i działania ▪ samoocena⁵ ▪ rozwijanie poczucia kompetencji ▪ współdziałanie w zespole ▪ pierwsze przyjaźnie	<ul style="list-style-type: none"> ▪ nadmierne lub zaniżone oczekiwania rodziców/opiekunów/nauczycieli hamują rozwój wewnętrznej motywacji do aktywności np. szkolnej, przyczyniają się do kształtowania nieadekwatnej samooceny, poczucia mniejszej wartości ▪ brak kontroli ze strony opiekunów związanej ze sposobami spędzania przez dziecko czasu wolnego np. ryzyko uzależnienia od gier komputerowych, itp.	<ul style="list-style-type: none"> ▪ rodzice/opiekunowie ▪ rodzeństwo ▪ dziadkowie ▪ dalsza rodzina ▪ opiekunowie w placówkach opieki zastępczej np. pogotowiu opiekuńczym, rodzinnym domu dziecka, domu dziecka, rodzinie zastępczej, itp. ▪ nauczyciele w szkole ▪ rówieśnicy ▪ inni dorośli w szkole i poza nią np. nauczyciel-terapeuta, logopeda, pedagog szkolny, psycholog w poradni ▪ wolontariusze

⁵ Na ten temat więcej w opracowaniu: A. Birch, T. Malim, *Psychologia rozwojowa w zarysie...*, dz. cyt., s. 111.

Okres dojrzewania – adolescencja⁶ (10/12-18/20 roku życia)

Potrzeby rozwojowe i warunki ich zaspokojenia	Cechy i osiągnięcia rozwojowe	Zagrożenia	Kto może wspierać rozwój?
<p>W okresie dojrzewania młody człowiek demonstruje otoczeniu rozwijającą się potrzebę niezależności i autonomii. Wiele potrzeb w tym potrzebę akceptacji, uznania, bezpieczeństwa, przynależności, intymności, szacunku, samoaktualizacji zaspakajają kontakty z grupą rówieśniczą. Człowiek w okresie adolescencji coraz lepiej zdaje sobie sprawę z własnych potrzeb i podejmuje próby ich zaspokajania.</p>	<ul style="list-style-type: none"> ▪ dojrzewanie fizyczne, skok pokwitaniowy, dojrzewanie płciowe ▪ operacje formalne ▪ rozwój emocjonalny ▪ autonomia w stosunku do rodziców ▪ przyjaźń jako bardziej trwałe związki z drugim człowiekiem ▪ poczucie tożsamości ▪ zinternalizowana moralność i szacunek dla autorytetów (autonomia moralna), postępowanie zgodne z przyjętymi zasadami ▪ krytycyzm myślenia ▪ idealizm młodzieńczy⁷ ▪ wybory dotyczące dalszego życia: zawodu, pracy	<ul style="list-style-type: none"> ▪ wczesne lub opóźnione dojrzewanie może mieć konsekwencje dla rozwoju psychicznego i poczucia własnej wartości młodych ludzi⁸ ▪ brak autorytetów i wzorców, z którymi jednostka się utożsamia może determinować nieprawidłowości w rozwoju społecznym i moralnym ▪ brak lub niesatysfakcjonujące relacje z rówieśnikami mogą prowadzić do rozwoju poczucia osamotnienia i izolacji społecznej ▪ niewłaściwe postępowanie rodziców, zbyt autorytarne przyczynia się do rozwoju u młodych ludzi braku zaufania do własnych sił, większej zależności od rodziców - wzrasta aktywność społeczna	<ul style="list-style-type: none"> ▪ rodzice/opiekunowie ▪ rodzeństwo ▪ dziadkowie ▪ dalsza rodzina ▪ opiekunowie w placówkach opieki zastępczej np. pogotowiu opiekuńczym, rodzinnym domu dziecka, domu dziecka, rodzinie zastępczej, itp. ▪ nauczyciele w szkole ▪ rówieśnicy (koledzy, znajomi) ▪ inni dorośli w szkole np. dyrektor i poza nią np. trener ▪ specjaliści w szkole i poza nią np. psycholog, terapeuta, pracownik socjalny, kurator społeczny ▪ autorytety np. lider zespołu muzycznego, aktor, sportowiec

⁶ W literaturze psychopedagogicznej okres adolescencji dzieci się na dwa etapy: wczesną adolescencję, czyli okres między 10/12 a 15/16 rokiem życia i późną adolescencją, czyli okres między 15/16 a 18/20 rokiem życia. W niniejszym opracowaniu prezentujemy ogólne prawidłowości bez wyodrębniania podokresów.

⁷ Więcej na ten temat: I. Obuchowska, *Adolescencja*, [w:] *Psychologia rozwoju człowieka*, t. 2, red. B. Harwas-Napierała, J. Trempała, Wydawnictwo Naukowe PWN, Warszawa 2001, s. 182-183.

⁸ Na ten temat więcej w opracowaniu: A. Birch, T. Malim, *Psychologia rozwojowa w zarysie...*, dz. cyt., s. 121.

Wczesna dorosłość (18/20-30/35 roku życia) i średnia dorosłość (30-35-60/65 roku życia)

Potrzeby rozwojowe i warunki ich zaspokojenia	Cechy i osiągnięcia rozwojowe	Zagrożenia	Kto może wspierać rozwój?
<p>Ważną rolę pełni potrzeba miłości, bliskości, intymności zaspokajane w relacji z partnerem, małżonkiem, dziećmi.</p> <p>Potrzeby szacunku, kompetencji, samoaktualizacji zaspokajane są w relacjach rodzinnych i zawodowych.</p> <p>Rozwijają się potrzeby rodzicielskie, z których wynikają podejmowane role matki lub ojca.</p> <p>Kształtuje się potrzeba sensu życia - dorośli oceniają i weryfikują swoje wybory życiowe w kontekście wcześniejszych planów.</p> <p>Dorośli zaspokajają nie tylko własne potrzeby, pełnią podstawową rolę w zaspokajaniu potrzeb swoich dzieci, małżonków, zaspokajają też ważne potrzeby swoich starzejących się rodziców.</p>	<ul style="list-style-type: none"> ▪ dojrzałość psychiczna, odpowiedzialność, niezależność i autonomia ▪ małżeństwo ▪ urodzenie dzieci ▪ opieka nad dziećmi ▪ prowadzenie domu ▪ aktywność zawodowa, rozwijanie kariery i osiągnięcie mistrzostwa ▪ aktywność społeczna ▪ umiejętność troszczenia się o innych ludzi i działalność na rzecz innych		<ul style="list-style-type: none"> ▪ rodzina (rodzice, rodzeństwo, dalsi krewni) ▪ małżonek ▪ koledzy i znajomi z pracy ▪ znajomi i przyjaciele spoza miejsca pracy ▪ osoby, z którymi podejmuje się działania na rzecz innych, związane z samorozwojem, realizacją zainteresowań i pasji ▪ autorytety np. w mediach, literaturze ▪ specjaliści: psycholog, terapeuta, pracownik socjalny

Późna dorosłość (powyżej 60/65 roku życia)

Potrzeby rozwojowe i warunki ich zaspokojenia	Cechy i osiągnięcia rozwojowe	Zagrożenia	Kto może wspierać rozwój?
<p>W tym wieku człowiek uczy się tego, że pewne potrzeby może zaspokoić sam, inne muszą zostać zaspokojone przez osoby z otoczenia (rodzinę, znajomych, specjalistów).</p> <p>Człowiek w tym wieku ma dużą potrzebę spokoju i bezpieczeństwa, oraz potrzebę bliskości. Osoby o wysokim poziomie poczucia osamotnienia charakteryzują się wzmoczoną agresją wobec otoczenia.</p> <p>Ważną rolę pełni potrzeba jakości życia i relacji z innymi ludźmi, działalność charytatywna, praca na rzecz wspólnoty, itp.</p> <p>Zdecydowanie mniej ważna w tym wieku jest potrzeba osiągnięć.</p>	<ul style="list-style-type: none"> ▪ radzenie sobie ze stratami (stratą pracy, zdrowia, sprawności fizycznej, bliskich osób, itp.) ▪ nowe role społeczne (np. babci, dziadka) ▪ akceptacja swojego stylu życia ▪ aktywność na rzecz innych np. rodziny, wspólnoty, przyjaciół, znajomych, itp. ▪ stosunek do śmierci ▪ osiągnięcie mądrości rozumianej jako doświadczenie, intuicyjność, introspekcja, empatia, zrozumienie, cierpliwość i delikatność	<ul style="list-style-type: none"> ▪ obniżenie sprawności fizycznej może zahamować funkcjonowanie w relacjach społecznych ▪ zbyt wczesne wycofanie się z aktywności spowodowane chorobą lub emeryturą może prowadzić do problemów natury emocjonalnej ▪ niewłaściwe postawy wobec ludzi starszych prowadzą do izolacji i poczucia osamotnienia, a nawet braku sensu życia	<ul style="list-style-type: none"> ▪ rodzina (dzieci, wnuki, dalsi krewni) ▪ znajomi i przyjaciele ▪ osoby, z którymi podejmuje się działania na rzecz samorozwoju, rozwijania zainteresowań i pasji ▪ specjaliści np. lekarz, psycholog, terapeuta ▪ wolontariusze ▪ animatorzy aktywności seniorów

(opracowała: prof. UAM dr hab. Kinga Kuszak)

LITERATURA WYKORZYSTANA:

- Birch A., Malim T., *Psychologia rozwojowa w zarysie. Od niemowlęctwa do dorosłości*, Wydawnictwo Naukowe PWN, Warszawa 1998.
- Brzezińska A. I., *Psychologiczne portrety człowieka. Praktyczna psychologia rozwojowa*, Gdańskie Wydawnictwo Psychologiczne, Gdańsk 2005.
- Matczak A., *Zarys psychologii rozwoju*, Wydawnictwo Akademickie „Żak”, Warszawa 2003.
- Obuchowska I., *Adolescencja*, [w:] *Psychologia rozwoju człowieka*, t. 2, red. B. Harwas-Napierała, J. Trempała, Wydawnictwo Naukowe PWN, Warszawa 2001.

ZAWODY DRUGIEGO STOPNIA

Zagadnienia

I. Młody człowiek w obliczu wyborów życiowych

Polecana literatura:

- Melosik Z., Dyplom akademicki i sukces życiowy, [w:] D. Hildebrand-Wypych, K. Kabacińska (red.), *Młodość i sukces życiowy*, Kraków 2010, s. 55-96.
- Melosik Z., *Pedagogika i konstrukcje tożsamości młodzieży w „kulturze kontroli” i „kulturze rozproszenia*, „Studia Edukacyjne” nr 31, Poznań 2014, dostęp online.
- Rosalska M., Wawrzonek A., *Od marzeń do kariery. Poradnik dla uczniów i absolwentów szkół ponadgimnazjalnych*, Warszawa 2013, Wydawnictwo KOWEŻiU, dostęp online.
- Christoph M., *Młodzi na rynku pracy, czyli kogo chcą zatrudniać współcześni pracodawcy*, [w:] *Spoleczno-edukacyjny potencjał szkoły a rynek pracy*, M. Christoph, S. Wawrzyniak (red.), Poznań 2021, Wydawnictwo Naukowe UAM, s. 276-297, dostęp w PDF.
- Klichowski M., *Technicyzacja: „W niewoli władzy i wolności”*, „Studia Edukacyjne” nr 54, Poznań 2019, dostęp online.
- Kanclerz B., *Orientacje życiowe młodzieży – ich uwarunkowania i przemiany*, „Studia Edukacyjne” nr 36, Poznań 2015, dostęp online.
- Remiszewska Z., *Młodzi - jak żyć?*, „Kultura i Edukacja” nr 3 (67) 2008, dostęp online.

II. Kreatywność w szkole - od obowiązku do pasji w świetle doświadczeń współczesnej młodzieży

Polecana literatura:

- Kelley T., Kelley D., *Twórcza odwaga. Otwórz się na design thinking*. Warszawa 2019, rozdziały: *Wprowadzenie: Istota innowacji, Przyczynek. Od myślenia*

projektanckiego do twórczej odwagi, s. 17 – 50; *Co dalej? Żyj z twórczą odwagą*, s. 267-278.

- Duhigg Ch., *Mądrzej, szybciej, lepiej. Sekrety efektywności*, Warszawa 2018, rozdz.: *Pomysłowość. O brokerach innowacji, o kreatywności rodzącej się z desperacji i o Krainie lodu wytwórni Walt Disney Pictures*, s. 257-348.
- Fazlagić J., *Szkoła dla innowatora. Ekspertyza. Kształtowanie kompetencji proinnowacyjnych*. Kalisz 2018, Ośrodek Doskonalenia Nauczycieli, rozdziały: *Polska szkoła jako miejsce kształtowania kompetencji proinnowacyjnych*, s. 105-140 ; *Polska szkoła „szkołą dla innowatora” – w jakim kierunku powinny pójść zmiany*, s. 141-170,
dostęp: <https://kometa.edu.pl/biblioteka-cyfrowa/publikacja,651,szkola-dla-innowatora-ekspertyza>.
- Janczak D., Grześlak M., *Rozwijanie kreatywności i postaw proinnowacyjnych uczniów z wykorzystaniem nowych technologii*, Warszawa 2020, Wyd. Ośrodek Rozwoju Edukacji, rozdział 1: *Podstawy wiedzy dotyczącej kreatywności, innowacyjności i wykorzystania TIK*. dostęp online – PDF.

Materiały praktyczne:

- Kołowacik E., Źmijska M., *Design thinking w praktyce. Studium przypadku*, 2016, dostęp: <http://koed.org.pl/wp-content/uploads/2017/03/design-thinking-w-praktyce-studium-przypadku.pdf>
- Kołowacik E., Źmijska M., *Myślenie projektowe. (Design thinking) z klasą*. Krótki przewodnik po metodach pracy projektowej dla nauczycieli, 2016, dostęp: <https://www.szkolazklasa.org.pl/wp-content/uploads/2016/11/myslenie-projektowe-design-thinking-z-klasa-mala-wersja-1.pdf>

III. Style uczenia się w doświadczeniach młodych

Polecana literatura:

- Kotarski R., *Włam się do mózgu*, Warszawa 2017, Altenberg.
- Gelb M.J., *Myśleć jak Leonardo da Vinci. Siedem kroków do genialności na co dzień*, Poznań 2012, Dom Wydawniczy REBIS.
- Walker T.D., *Fińskie dzieci uczą się najlepiej*, Kraków 2017, Wydawnictwo Literackie.
- Fernandez A., Goldberg E., Michelon P., *Fitness mózgu*, Warszawa 2015, PWN.
- Dilts R., *Strategie geniuszy. Myśl jak Arystoteles, Mozart, Disney i Sherlock Holmes*, Gliwice 2013, Wydawnictwo HELION.
- Schwartz D., Tsang J.M., Blair K.P., *Jak się uczy my. 26 naukowo potwierdzonych mechanizmów*, Warszawa 2017, Wydawnictwa Naukowe PWN.
- Huther, G., *Kim jesteśmy, a kim moglibyśmy być*, Słupsk 2015, Dobra Literatura.

IV. (Nie)równość w edukacji i życiu społecznym. Konteksty online i offline

Polecana literatura:

- Pyżalski J. (red.), *Edukacja w czasach pandemii wirusa covid-19*, 2020, dostęp: <https://zdalnie.edu-akcja.pl/>.
- Juul J., *Kryzys szkoły. Co możemy zrobić dla uczniów, nauczycieli i szkoły?*, Podkowa Leśna 2014.
- Długosz P., *Nierówności edukacyjne jako problem społeczny w społeczeństwach posttransformacyjnych*, „Zeszyty Pracy Socjalnej” nr 22 2017, dostęp: <https://www.ejournals.eu/ZPS/2017/Numer-2/art/9907/>
- Tyluś U., *Wyrównywanie szans edukacyjnych jako aktualny problem społeczny*, 2012, dostęp: https://repozytorium.uph.edu.pl/bitstream/handle/11331/1219/Tylus.U_Wyrownywanie_szans_educacyjnych_jako_aktualny_problemy_socyalny.pdf?sequence=4

V. Cyberprzestrzeń jako miejsce kształtowania tożsamości młodzieży

Polecana literatura:

- Shapiro J., (2021), Nowe cyfrowe dzieciństwo. Jak wychowywać dzieci, by radziły sobie w usieciowionym świecie,
- Pyżalski J., *Małe dzieci w świecie technologii informacyjno-komunikacyjnych*, Łódź 2017, Wyd. „Eter”, rozdziały: *Jak technologie informacyjno-komunikacyjne mogą wspierać rozwój dziecka w wieku przedszkolnym? – studium teoretyczne*, s. 115-158; *Dzieci w wieku przedszkolnym w świecie technologii informacyjno-komunikacyjnych – w stronę zagrożenia*, s. 159-182,
dostęp: <https://repozytorium.amu.edu.pl/bitstream/10593/17974/1/Ma%C5%82e%20dzieci%20w%20%C5%9Bwiecie%20technologii%20informacyjno-komunikacyjnych.pdf>
- Pyżalski J., Zdrodowska A., Tomczyk Ł., Abramczuk K., *Raport: Polskie badania EU Kids Online 2018. Najważniejsze wnioski i wyniki*, 2019,
dostęp: <https://depot.ceon.pl/handle/123456789/17037>

VI. W trosce o Innych. Doświadczenia pomocowe młodych

Polecana literatura:

- Tanajewska A., Naprawa R., Stawska J., *Praca z uczniami ze specjalnymi potrzebami edukacyjnymi*, Warszawa 2014, Difin.
- Chrzanowska I., *Pedagogika specjalna. Od tradycji do współczesności*, Kraków 2020, Impuls.

ZAWODY DRUGIEGO STOPNIA

Kryteria oceny studium przypadku

Studium przypadku powinno zawierać:

- a. charakterystykę osoby (indywidualnego przypadku),
- b. opis zachowań trudnych (problemowych, nietypowych) dotyczących tej osoby,
- c. charakterystykę jej mocnych i słabych stron,
- d. charakterystykę potrzeb tej osoby, jej emocji i uczuć,
- e. charakterystykę środowiska, w którym ta osoba funkcjonuje, jego mocnych i słabych stron.

KRYTERIA OCENY

KOMPOZYCJA

TREŚĆ

FORMA

JĘZYK

REFLEKSYJNOŚĆ AUTORA

WIEDZA

OPIS

TECHNIKA BADAWCZA

CEL EDUKACYJNY

CEL DIAGNOSTYCZNY

STRUKTURA PRACY

ZAWODY TRZECIEGO STOPNIA (FINAL)

Informacje ogólne

- Zawody centralne organizuje i przeprowadza Komitet Naukowy Olimpiady;
- organizowane są w Poznaniu (we wskazanym wcześniej miejscu i czasie), przeprowadzane w ciągu jednego dnia;
- finaliści zobowiązani są do okazania ważnej dokumentacji szkolnej, dowodu osobistego lub paszportu, jako dowodu tożsamości;
- zawody mają charakter rozmowy ze specjalistami na temat studium przypadku nadesłanego przez uczestnika w II etapie, poprzedzonej krótką 10-ciominutową prezentacją sytuacji problemowej wraz z zaproponowanymi działaniami pomocowymi;
- zespół specjalistów oceni wypowiedzi uczestników finału według szczegółowych kryteriów ustalonych przez Komitet Naukowy Olimpiady, podanych do wiadomości w Informatorze na temat organizacji i przebiegu olimpiady;
- Tytuł Laureata Olimpiady uzyskuje uczestnik, który wykaże się wiedzą i umiejętnościami w zakresie wiedzy psychopedagogicznej i otrzyma najwyższą liczbę punktów ze wszystkich etapów Olimpiady.

ZAWODY TRZECIEGO STOPNIA (FINAL)**Materiały uzupełniające do rozmowy**

- 1) Góral-Wojtalik A., Wojtalik M., *Projekty edukacyjne z edukacji globalnej. Praktyczny przewodnik*, Warszawa 2011, Wydawca: Instytut Globalnej Odpowiedzialności, dostęp: online.
- 2) Lichański J.Z., *Retoryka i oralność: przypomnienia*, Quaestiones Oralitatis, II 1 2016.
- 3) Marcela M., *Jak nie spieprzyć życia swojemu dziecku*, Warszawa 2020, Muza.
- 4) Nogaj A.A., *Wygraj ze swoim strachem – 7 umiejętności podnoszących jakość występu publicznego według Dona Greene’a*, [w:] U. Bissinger-Ćwierz, A. A. Nogaj (red.), *Strategie radzenia sobie z tremą: w kształceniu muzycznym oraz w zawodzie muzyka*, Warszawa 2018, s. 179-205.
- 5) Podgórska B., *Projekt edukacyjny - mini poradnik dla nauczycieli. Jakie życiowe kompetencje pomaga kształtować praca metodą projektu?*, www.projektzklasa.pl, dostęp: online.
- 6) Rzędowska A., Rzędowski J., *Mówca doskonały. Wystąpienia publiczne w praktyce*, Gliwice 2018, Wydawca OnePress, część I: *Pięć umiejętności dobrego mówcy*, s. 15-103, dostęp: online.
- 7) Staroń P., *Szkoła bohaterów i bohaterów, czyli jak radzić sobie z życiem*, Warszawa 2020, Wydawnictwo Agora.
- 8) Vetulani J., Mazurek M., *Bez ograniczeń. Jak rządzi nami mózg*, Warszawa 2015, PWN.
- 9) Waal F. B. M. de, *Wiek empatii. Jak natura uczy nas życzliwości*, Kraków 2019, Copernicus Center Press.

ZAWODY TRZECIEGO STOPNIA (FINAL)

Kryteria oceny wypowiedzi ustnej

- a) Zgodność wypowiedzi z tematem pracy pisemnej lub wybranym przez Komisję problemem ujętym przez Autora w studium indywidualnego przypadku;
- b) Stopień realizacji zadania (właściwe definiowanie pojęć, jakość i adekwatność interpretacji zjawiska opisanego w pracy pisemnej);
- c) Umiejętność posługiwania się wiedzą pedagogiczną i pojęciami pedagogicznymi;
- d) Umiejętność wykorzystania wskazanej literatury przedmiotu;
- e) Sposób uzasadniania własnego stanowiska (moc argumentów);
- f) Spójność językowa;
- g) Poprawność językowa.